

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2015. március 29-én.

Kezdő ének: 138. zsoltár 1. verse

Főének: 331. dicséret 1-3. verse (32)

Ének prédikáció előtt: 138. zsoltár 2. verse

Textus: Timóteushoz írt első levél 3. rész 14-16. verse „Ezeket pedig abban a reményben írom neked, hogy hamarosan eljutok hozzád. Ha pedig késnék, ezekből tudd meg, hogyan kell szolgálnod az Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erős alapja: Valóban nagy a kegyesség titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a népek között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben.”

Kedves Testvéreim!

Az elmúlt vasárnapon a templomban ugyanezt az alapigét olvastam fel. Elmondtam akkor is és elmondom most is, hogy ennek az igeszakasznak akkora gazdagsága van, hogy azt kimeríteni nagyon nehezen lehet. Éppen ezért a mai vasárnapon és még a következő vasárnapon délután is ennek a felolvasott igeszakasznak a különböző részleteit gondoljuk végig. Három jól érzékelhető részre tagolódik a felolvasott igeszakasz. Arra, hogy mit üzen Isten Pál apostol személyes rendelkező szavain keresztül, ezzel foglalkoztunk múlt vasárnap, hogy mit tudhatunk meg az egyház lényegéről, ez a mai szakaszunk, és mi az, amit megérthetünk a kegyesség titkáról. A mai napon a második részlettel foglalkozunk, amely az egyházzal szól: „ezekből tudd meg, hogyan kell szolgálnod az Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erős alapja”.

Alapvető kérdésünk az, hogy milyen is az egyház, milyen a gyülekezet? Virágvasárnapon, amikor meghalljuk az ünnepi történetet, akkor önkéntelenül bennünk van a válasz. Olyan, mint amilyen akkor ott volt a Jézus körül lévő sokaság. Minden meg volt ahhoz, hogy ott gyülekezet legyen, hogy ott egyház legyen. Jelen volt Jézus, ami elengedhetetlen, hiszen Ő az egyház alapja. Hallottunk Isten dicsőítő szavakat, ami az istentisztelet alapja. Ott van a sokaság, tehát akkor az ott egy gyülekezet. Örülnek annak, hogy Isten csodáit láthatják, tehát benne van a Mindenható cselekvése is. Mondhatnánk, hogy a tökéletes egyház, amelyik Jézus körül összegyűlt, amelyik örömben és boldogságban dicsőíti Istent az Ő csodáiért.

Egyetlen apró problémám van azonban azzal, ami virágvasárnapon történik. Nem maradandó ez a gyülekezet. Nem kíséri tovább Jézust a Golgotáig. Nem igaz rá, amit Jézus mond, hogy az egyháznak a pokol sem fog ártani. Amikor Jézust elfogták, akkor mindenki elfutott. Amikor Jézust elfogták, még a legmagabiztosabb apostol is megtagadta Őt. Hol van itt egyház? Hol van itt rendíthetetlen gyülekezet? Sajnos ki kell mondanunk, hogy a virágvasárnapi tömeg mindennel rendelkezett, hogy egyházzá legyen, de szükség volt a pünkösdi csodára, a Szentlélek erejére, hogy tényleg megszülessen az egyház.

Azt azonban nem felejtethjük el, hogy az egyház alapját mégis az jelenti, ami virágvasárnapon is megjelent. Nyugodtan felsorolhatjuk, hogy mitől jelenik meg valahol az egyház. Ahol nincsen Jézus, ott nincsen egyház. Ahol nincsenek örömteli emberek, ott nincsen egyház. Ahol nem tudjuk ujjongó szívvel Istent magasztalni, ott nincsen egyház. Kedves Testvéreim! Keresztyénként, a gyülekezet tagjaként nem lehetünk kilátástalan, reménytelen emberek. Isten odaadta értünk Jézust, ez jelenti azt a derűt, ami egész életünkben megjelenik. Milyen tehát az egyház? Olyan, ami biztosan áll, amelyben semmi bizonytalanság nincsen. Ezért mondta el Pál apostol is itt Timóteusnak, hogy mit kell tudnia az egyházzal, hogy miként lehet bemutatni másoknak. Az egyház pedig nem más, mint az Isten háza, az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erős alapja.

Pál azt mondja, hogy az egyház olyan, mint Isten háza, vagyis Isten családja. Szoktuk mondani, hogy a családot nem lehet választani, hiszen abba beleszületünk. Pontosan így van Isten családja is. Azt nem lehet választani, hiszen abba is beleszületünk, mégpedig a lelki újjászületés által. Ehhez az újjászületéshez kell az, hogy a Szentlélek betöltse az életünket. Ez hiányzott virágvasárnapon az ott lévő sokaságból is. De honnan tudjuk meg azt, hogy mi már ténylegesen az egyház tagjai vagyunk, és nem csak örvendő emberek Jézus körül, akik ugyanúgy éreznek mint a virágvasárnapi sokaság?

Onnan, hogy tudjuk, az életünk már újjászületett Isten erejében. Van egy kérdés a konfirmandusok anyagában, amely így hangzik, hogy „ki mondhatja el, hogy vette a Szentlelket”, vagyis ki mondhatja el, hogy újjászületett? A választ pedig így adja meg a konfirmációs könyv: „Az, aki meglátta már a saját bűneit, aki fölismeri a kereszti titkát és az, akiben meg van az elhatározás Krisztus követésére.” Az olyan ember tartozik bele tehát Isten családjába, aki elhatározta, hogy Jézust követi egész életében.

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2015. március 29-én.

A családban pedig minden szereplő, minden családtag jelen van. Ott van az édesapa, Isten a mennyei Atyánk. Ott vannak a testvéreink, mindazok, akik a gyülekezethez tartoznak. Ezért is szólítjuk meg a prédikáció elején úgy a jelenlévőket, hogy „Kedves Testvéreim”! Végül pedig ott van az édesanya, amely maga az élő gyülekezet. Ezeknek együtt kell lennie ahhoz, hogy a család minden tagját felsorolhassuk. Pontosán ezért kell vigyáznunk arra, nehogy igazat adjunk annak a mondatnak, mely szerint az Istenbe vetett hithez nincsen szükség gyülekezetre. Tudok hinni otthon is, a ház falai között is. Csak akkor csonka lesz a lelki családom. Akkor hiányozni fog az édesanya, a gyülekezet és hiányozni fognak a testvérek, a gyülekezet tagjai. Az egyházban mindig teljes lelki családról beszélünk, ahol Jézussal lehetünk együtt.

A családról még egy fontos dolgot el kell mondanunk. A család tagjai Isten eredeti elképzelése szerint harmóniában, békességben élnek egymással. Vagyis a jól működő gyülekezet, az egyház ezt a harmóniát sugározza. Ahol pedig minden harmonikus, oda szívesen jönnek az emberek. Ott növekszik az egyház, ahol minden rendben van, ahol minden békességben van. Az igazi gyülekezet ugyanis úgy működik, mint ahogyan a tegnapi egyházmegyei közgyűlésen is hallhattuk a köszöntésben, akár egy család. A gyülekezeti tag az egyházra úgy tekint, mint a saját családjára. Ugyanúgy imádkozik érte, ugyanúgy gondoskodik róla.

Pál apostol aztán folytatja tovább és azt mondja, hogy itt az élő Isten egyházáról van szó. Vagyis olyan csodás helyről, ahol Isten jelen van. Ezt élhetjük át, amikor részt veszünk vasárnapról, vasárnapra az istentiszteleten. Jézus ígérete szerint ugyanis itt van közöttünk. Ahogyan mondta, hogy „ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük”. (Mt. 18.20) Ezt a jelenlétet tapasztaljuk meg, amikor megérint minket valami Isten üzenetéből. Az úrvacsorában Jézus hív minket magához és Őt ismerhetjük fel a kenyér megtörésében, ahogyan húsvétkor az emmausi tanítványok is felismerhették.

Az élő Isten egyháza az élő gyülekezet. A megkövesedett, a merev egyház nem mutat Jézusra. Ez a megállapítás pedig nem az egyház vagy gyülekezet életkorára utal. Nem arról van szó, hogy a legrégebbi a legmerevebb, a legújabb pedig a leginkább Istenhez alkalmazkodó. Nagyon sok esetben új gyülekezeti alakulatok bizonyos nem hittani kérdésekben olyan kizárólagos igazságot hirdetnek, ami nem felel meg az élő Isten élő gyülekezetének.

A harmadik olyan jellemző, amit Pál apostol elmond az egyházról, hogy az nem más, mint az igazság oszlopa. Az oszlopnál kétféle feladatra gondolhatunk. Az egyik az evangélium hirdetése, a másik pedig az evangélium megőrzése. Még mostanában is vannak az utcán hirdetőoszlopok, amelyre kívülről különböző reklámokat, vagy közérdekű híreket ragasztanak. Ezeket annyira beborítják ezek a plakátok, hogy magát az oszlopot nem is lehet látni, csak azt, amit hirdet. Akkor működik jól az egyház is, a gyülekezet is, ha így tudja hirdetni Krisztus evangéliumát.

Van azonban egy másik feladata is az oszlopnak, hogy megtartsa a tetőt, amit ráépítenek. Pál apostol ezeket a sorokat Efézusba írta Timóteusnak. Efézusban akkor állt egy óriási templom, amit Artemisz istennőnek építettek. Ennek 100 darab, egyenként 18 méter magas oszlopa volt, ami a tetőt tartotta. Amikor Pál apostol ezt a képet leírta, akkor mindenki tudta, hogy mit jelent az, hogy az egyház az igazság oszlopa. Az oszlop feladata ugyanis nem más, mint hogy magasba tartsa a tetőt. Az egyház feladata is az, hogy magasba tartsa és megmutassa Isten üzenetét. Olyan formában, hogy azt mindenki láthassa és megismerhesse.

Az oszlopnak van egy nagyon fontos jellemzője, hogy az soha nem gyenge. Az egyház sem lehet reményvesztett. Nem lehet olyan, amelyik csak arról beszél, hogy mi a baj, hogy mit miért nem lehet megcsinálni, hogy milyen betegségei vannak a társadalomnak. Jézus ugyanis azt mondta, hogy az egyházon a pokol kapui sem vesznek diadalt. Az egyház ezzel az erővel van jelen a világban és ezzel az erővel mutat Istenre.

Kedves Testvéreim! A mai napon vigyünk magunkkal azt a három meghatározást, amit Pál apostol írt le Timóteusnak az egyházról. Az egyház Isten családja, az élő Isten élő gyülekezete és az evangélium hirdetésének erős oszlopa. Adja meg a Mindenható Isten, hogy mi ennek az egyháznak lehessünk tagjai egész életünkben.

Amen!

Záró ének: 331. dicséret 4-5. verse